

Uitreiking Eline van Haarenprijs 5 oktober
Openbare Bibliotheek Alkmaar

door juryvoorzitter Vera Wijnker

Geachte familie, aanwezigen. In het bijzonder de genomineerden.

Vandaag mag ik de Eline van Haarenprijs uitreiken aan één van de drie genomineerden voor deze prijs. Dat vind ik een grote eer.

Vooraf, omdat ik met drie meesteressen in de schrijf- en dichtkunst deel uit mocht maken van de jury: Giselle Ecury, Neeltje Maria Min en Anna Enquist. Op een zonnige middag en avond hebben wij ons van onze taak gekweten en hebben we niet alleen de keuze gemaakt voor de genomineerden, maar ook hebben we een keuze gemaakt uit hun dichtbundels.

25 jaar geleden gaf Conserve de dichtbundel *Leef de dag* van Eline van Haaren uit. In 1988 werd ter gelegenheid van het eerste lustrum van uitgeverij Conserve de Eline van Haarenprijs ingesteld ter nagedachtenis aan Eline.

Eline was een jonge getalenteerde vrouw, die overleed op 29-jarige leeftijd. Helaas was haar geen tijd gegund haar talenten verder te ontwikkelen.

Eline was een goede vriendin van mij, bijna 8 jaar lang. Ik leerde haar kennen in het vormingscentrum voor werkende jongeren, Roosje Vos in Gouda. Ze deed een HBO-opleiding in Sittard en was naar de Randstad gekomen, waar ze op de Haagse Sociale Academie haar opleiding vervolgde. Ze werd een dierbare vriendin en voor enige tijd zelfs een huisgenote.

Eline hield van taal, van verhalen vertellen.

Dat deed ze eindeloos. Ook aan mijn kinderen op wie ze af en toe paste als ik naar mijn werk was. Oosterse, Japanse en Chinese sprookjes las ze hen het liefst voor. Een verslag van haar oppasdag was een feest om te lezen.

Tijdens haar wereldreis stuurde ze regelmatig kaarten met poëtische teksten, tekeningetjes en plaatjes. Eline speelde met taal. Woorden, indrukken op een poëtische manier gerangschikt, een poëzie van gedachtestromen. Alledaagse dingen lichtte ze uit en werden bijzonder als Eline die beschreef. Dat niet alledaagse is terug te vinden in haar gedichtenbundel. Een van haar typografische experimenten, met stempels uit een onvolledige letterdoos, die ze had opgeduikeld tijdens haar wereldreis, was aan mij gewijd en die kreeg ik voor mijn verjaardag.

*Zoals de dingen
er nu uit dreigen
te gaan zien
denk ik wel eens:
'wat 'n moeilijke
manier om Vera
te feliciteren...'*

Wat was ik blij met dit cadeau.

Haar talent maakte het haar niet altijd makkelijk, getuige dit gedicht:

*Mijn hoofd in een vergaarbak van woorden
Die, eenmaal gevormd tot zinnen,
Uit mijn mond willen stromen
Soms heb ik last van ruzie daarboven
En besluit dat
Om even niet van me te laten horen.*

Even niet van je te laten horen... Wat voor vrouw zou Eline geworden zijn. Ze stierf op de leeftijd die nu mijn dochter heeft.

Nu wil ik u in kennis stellen van het juryrapport.

Zoals ik al zei, werd in 1988 ter gelegenheid van het eerste lustrum van Conserve de Eline van Haarenprijs ingesteld, ter nagedachtenis aan Eline.

Ria Bremer was de eerste die de prijs ontving. Vijf jaar later werd de prijs toegekend aan Mischa de Vreede en in 1998 werd hij toegekend aan Nel Dahlberg. De prijs werd uitgereikt aan een vrouw, die zich had onderscheiden op literair, feministisch, maatschappelijk en/of politiek terrein.

In de tussenliggende jaren is nagedacht over een nieuwe invulling van de prijs. Om meer recht te doen aan de dichtambities van Eline is besloten om de prijs toe te kennen aan jonge dichters (tot 35 jaar) die zich met hun poëzie begeven hebben op de weg naar uitgeverijen.

De prijs bestaat uit een geldbedrag van E 1250,- dat gedeeltelijk gaat naar het Koninklijk Wilhelmina Fonds voor kankerbestrijding en het Nationaal Epilepsie Fonds. De winnares krijgt een kunstwerk, vervaardigd door Aris de Bakker.

Aan uitgeverijen is gevraagd om tot aan april 2008, dichtbundels uit de vooraf beschreven doelgroep beschikbaar te stellen aan de leden van de jury.

Het doel van de Eline van Haarenprijs is om jonge vrouwen die de poëzie als ambitie hebben een podium te verschaffen om hun droom om als dichteres door het leven te gaan, te realiseren. Daarom heeft de jury alle drie genomineerden de

kans gegeven om hun werk onder de aandacht te brengen onder de aanwezigen hier vandaag.

Leden van de jury waren:

Neeltje Maria Min, dichteres

Anna Enquist, dichteres en schrijfster

Gisell Ecury, dichteres en schrijfster

Vera Wijnker, vriendin van Eline van Haaren en juryvoorzitter

Verantwoording en werkwijze van de jury:

De jury was verheugd dat er veel debutanten waren: 13 en 15 ingezonden dichtbundels en dat de dichtbundels over het algemeen van goede kwaliteit waren.

Zonder vooraf gestelde criteria hebben we alle 15 dichtbundels gelezen en afzonderlijk beoordeeld.

Elk jurylid koos 5 bundels die voor nominatie in aanmerking kwamen. Daarna werd een keuze gemaakt welke bundels besproken zouden gaan worden. Criterium was de mate waarin de dichteres juryleden raakte, ontroerde, fascineerde. Een bundel werd 4 keer gekozen, een bundel 3 keer, twee bundels 2 x, twee bundels 1 keer. Uiteindelijk werden 4 bundels gekozen en besproken. Na verschillende gespreksronden viel alsnog een bundel af. De reden hiervan was dat er een te grote discrepantie bestond met de drie andere.

Juryoordeel

Hoewel de jury gevraagd was om tot vijf genomineerden te komen, bleek tijdens de bespreking, dat dit idee losgelaten moest worden. Zoals vermeld, waren er drie bundels die uitstaken boven de anderen.

De genomineerden zijn:

Ester Naomi Perquin – *Servetten halfstok*

(G.A.van Oorschot)

Oordeel jury: Prachtig taalgebruik, mooie teksten, Ik zou het graag nog eens pakken. Het raakt me, het is compact en uitgesproken. Deze bundel zou ik graag bij me willen houden. Een hele knappe bundel.

Jannah Loontjens – *Het ongelooflijke krimpen* (Prometheus)

Oordeel jury: Ze laat je heel anders kijken naar het alledaagse. Met héél véél plezier gelezen. Ze heeft een enorme ontwikkeling ten goede gemaakt ten opzichte van haar eerdere bundel *Varianten* van nu. Ze houdt het lekker kaal. Poëzie die je raakt, geweldig.

Maria Barnas – *Er staat een stad op* (Arbeiderspers)

Oordeel jury: Je kunt merken dat ze beeldend kunstenaar is. Verankerd. Je ziet waar goed nadenken toe leidt. Maatschappelijk geëngageerd. Sterk!

De jury was unaniem in haar keuze. Ze zouden alle drie winnaar kunnen zijn. Gekozen is voor **Ester Naomi Perquin**. Haar wil ik namens de jury van harte feliciteren.